

Sånger och **V**isor

vid

Pianoforte

af

A. F. LINDBLAD.

1:sta delen.

Med förlagsrätt.

STOCKHOLM, ABR. HIRSCH.

Lit. Anst. H. G. Röder, L. pzig

Innehåll.

Första delen.

	Pag.
N ^o 1. <i>Erster Verlust.</i> „Ach, wer bringt die schönen Tage!“ (Goethe).	3.
Den första förlusten. ”Ack, hvem ger mig känslans tider!”	
„ 2. Sjömanssång. ”Vid vindars sång.” (C. S. F. v. Zeipel).	5.
„ 3. Berg och dal. ”Så mörk är ej skog.” (P. D. A. Atterbom).	6.
„ 4. ”Ungmön i lunden på jagtnätet band.” (P. D. A. Atterbom).	7.
„ 5. Felicias sång. ”Säg mig vackra bi.” (P. D. A. Atterbom).	10.
„ 6. Svanhvits sång. ”Stilla, o stilla!” (P. D. A. Atterbom).	11.
„ 7. <i>Der Sänger.</i> „Was hör ich draussen vor dem Thor.“ (Goethe).	12.
Sångaren. ”Derutanföre hvilket ljud?”	
„ 8. Pröfningen. ”Jungfrun hon gick till sjöstrand.”	16.
„ 9. Sven i Rosengård. ”Hvar har du varit så länge.”	17.
„ 10. Den bergtagna. ”Och jungfrun hon skulle sig åt ottesången gå.”	18.
„ 11. Hertig Silfverdal. ”Och kära mina hofmän.”	20.
„ 12. Jungfrun i blåa skogen. ”Och jungfrun hon skulle sig åt vakerstugan gå.”	21.
„ 13 ^a } Liten Karin. ”Och liten Karin tjente.”	{ 22.
„ 13 ^b }	{ 24.
„ 14. Hafsfrun. ”Herr Hillebrand han talte till sin moder.”	25.
„ 15. Riddar Olle. ”Riddar Olle rider sig allt söder under ö.”	26.
„ 16 ^a } Neckens polska. ”Djupt i hafvet på demantchällen.” (Arv. Aug. Afzelius).	{ 27.
„ 16 ^b }	{ 29.
„ 17. Nordländarns minnen. ”Fjerran i Nord lyser salen så klar.” (S. J. Hedborn).	30.
„ 18. Herr Carl eller Klosterrofvvet. ”Herr Carl han gick för sin fostermor in.”	31.
„ 19. Brandvaksrop. ”Klockan är tio slagen!”	33.
„ 20. En ung flickas morgonbetraktelse. ”Jag är så glad i dag!” (A. F. Lindblad).	34.
„ 21. Nära. ”Fågeln på grenen sjunger lika gällt.” (A. F. Lindblad).	38.
„ 22. Fjerran. ”Vind, du som smeker min flickas kind.” (A. F. Lindblad).	40.
„ 23. Sotargossen. ”Huh, huh! Jag fryser.” (A. F. Lindblad).	42.
„ 24. En sommarmorgon. ”Tidigt om morgon jag ilar till strand.” (A. F. Lindblad).	48.
„ 25. Gammalmodig visa. ”Stilla sjung din sång.” (A. F. Lindblad).	51.
„ 26. I dalen. ”O sköna lund, der näktergalar slå!” (A. F. Lindblad).	52.
„ 27. På berget. ”Högt här uppå berget.” (A. F. Lindblad).	54.
„ 28. Bröllopfärden. ”Solen går ned.” (A. F. Lindblad).	58.
„ 29. För evigt. ”Öfver vågors klara speglar.” (A. F. Lindblad).	65.
„ 30. Den ensamma. ”År från år kommer vår.” (A. F. Lindblad).	67.

Erster Verlust.⁺⁾
Den första förlusten.
Goethe.

1.
Piano.

Andante.

Ach! wer bringt die schö - nen Ta - ge, Je - ne
Ack! hvem ger mig käns - laus ti - der, För - sta

Ta - ge der er - sten Lie - be, Ach! wer bringt nur ei - ne
kär - le - kens skö - na da - gar, Ack! hvem ger en en - da

Stun - de Je - - ner hol - den Zeit zu - rüch!
tim - me Af min säll - hets tid i - gen!

+) Sångerna N° 1-7 utgäfvos i Upsala år 1824 tillsammans med åtskilliga sånger och ett pianostycke af E.G. Geijer.

Sjömanssång.

C.S.F.v. Zetpel.

Tempo giusto.

Sång.

2.

Piano.

rallent.

p a tempo

mo - der på haf - vet mig föd - de, Hvar - est djup och höjd I
 graf och min vag - ga blef vå - gen. Dock lef - ver min mor, Jag

mor - go - nens fröjd Af sti - gan - de lå - gor - na glöd - de.
 vet hvar hon bor, Dess bo - ning mig le - ker i hå - gen.

På fradgigt svall
 Till henne jag seglande ila skall,
 Min fot jag ej sätter på jorden;
 Slaf vill jag ej bli,
 Jag föddes så fri,
 Som böljan är friboren vorden.

När solen flyr
 Och loppet till okända verldar styr,
 Sig mörkret och skyarna sänka
 Öfver djupet ner;
 Jag stjernorna ser
 I lugnade vågorna blänka.

När soln går opp
 Och väcker på nytt mitt slumrande hopp,
 Och glöder ur blödande vågor,
 Af eld är min sal,
 Hvars pelares tal
 Uppresas af svallande lågor.

När stormen gnyr,
 Och solen i molnen sörjande flyr,
 Då brytes likt hafvet mitt hjerta;
 Stannar stormen af,
 Och lugnas mitt haf,
 Går i vemod öfver min smärta.

Jag skådar då
 Mitt lif i de fria böljorna blå
 Af stormen och lugnet beskrifvet.
 Väl är jorden full
 Af skatter och gull;
 Men hafvet är spegeln af lifvet.

Ej släckes der
 De vinkande stjernors fromma begär,
 Ty leker dem hafvet i hågen.
 De sänka sig här,
 Der moder min är;
 Med dem vill jag hvila i vågen.

Berg och dal.

P. D. A. Atterbom.

Andante.

Sång.

3.

Piano.

p *f* *dim.* *ten.* *p*

mörk är ej skog, så brant är ej håll, Att fal-ken ej läng-re kan nå; På
sän - de två äd - la fal - kars par Åt da - len att sö - ka sig bo; Den

p *cresc.* *f* *sf*

ber-get satt Ha - rald morgon och qväll, Han satt der om nat-ten ock - så. Allt
e - - na fal-ken hans hjer - ta var, Den an - dra näm-des hans tro. Allt

pp *sf*

1. 2.

än-gen står grön, men ber-get är långt i - från da - len. Han
än-gen står grön, men ber-get är långt i - från da - len.

sf *dim.* *ten.* *p* *p*

"Ungmön i lunden på jagtnätet band."

Lycksalighetens ö.

P.D.A. Atterbom.

Allegretto.

Sång.

4.

Piano.

Ung - mön i lun - den på jagt - nä - tet band, Mor - gon -
 "Skjut!" sa - de mön, men för blix - ten så brådt Spratt hon
 Jä - garn tog bös - san, i myn - nin - gen såg; I en

frisk, mor - gon - klädd;
 opp, späd och rädd;
 blink från dess brädd

Snö - få - geln satt på dess hand.
 In i dess barm flög hans skott.
 Lyd - de en ku - la hans håg.

Jä - ga - ren rop - - te: "Min
"Ger - na," hon sue - - ka - de,
Nu till sin mö, i den

con espressione

flic - - ka, sitt still!
"kyss - - te du mig;
grön - - skan - de skog,

Få - geln af han - - den nu
Dö - den blef ock - - så en
Sönk han mot blo - - di - ga

cresc. poco a poco

skju - ta jag vill; Blif ej så blek! se, hans lott är ju söt: Här - da
kyss i - från dig; Stå ej så blek! äf - ven den - na är söt: Här - da
bar - men, och log: "Var ej så blek! se, vår lott är ju söt: Här - da

bädd, hul - da bädd! Hu - ru ljuf - ligt att dö i ditt sköt!"
bädd, hul - da bädd! Hu - ru ljuf - ligt att dö i ditt sköt!"
bädd, hul - da bädd! Hu - ru ljuf - ligt att dö i ditt sköt!"

Ten. 1.
 Ten. 2.
 Kör. Blif ej så blek! se, hans lott är ju söt: Här - da

Bas 1.
 Bas 2.

bädd, hul - da bädd! Hu - ru ljuf - ligt att dö i ditt

sköt!

Felicias sång.

Lycksalighetens ö.

P.D.A. Atterbom.

Affettuoso.

Sång.

5.

Piano.

Säg mig, vackra bi, du lil-la, Hvert du vill så ar-la
Än-nu darrar, än-nu blän-ker Öf-ver än-gen dagg i

tä-ga? Än på ber-gen, dunk-la, stil-la, Skym-tar
rin-gar; Var-samt, att du ej be-stän-ker Di-na

Vers 1-7.

Vers 8.

in-gen rod-nads lå-ga. kom-mer, flyg att dric-ka!
fi-na gyll-ne vin-gar!

Blomstren, sömniga och trötta,
Än mot sina örngått lutas;
Blicka opp, af stjernor mötta,
Blunda, och i knoppen slutas.

Endast jag, med vakna sinnen,
Går vid häcken med min cittra;
Väcker sångens fordna minnen,
Fäller tårar, ljufva, bittra.

Men ditt vingpar står ej stilla!
Men du flyger och du tågar!
Säg mig, vackra bi, du lilla,
Hvert du dig så arla vågar?

Ack, dig honings trånad qväljer!
Hvila! Hvad kan flygten duga?
Jag ett ställe åt dig väljer,
Der du evigt kunde suga.

Känner du min kärlek? Henne,
Af hvars blickar solen bländas?
Hennes röda läppar tvenne
Ha en sötma, som ej ändas.

På den rosenröda munnen
Af mitt lif, mitt väl, minflicka
Är den bästa honingsbrunnen!
Se, hon kommer.... Flyg, att dricka!

Svanhvits sång.

Lycksalighetens ö.

P. D. A. Atterbom.

Adagio con espressione.

Sång. 6. Piano.

Stil - la, o stil - la! Som - - na från storm och snö!

p *rallent.* *ten.* *a tempo*

Ens - - li - ga lil - - la, Nu är det tid att dö!

rallent. *a tempo*

Kallt är kring dal och sjö; Stil - - la, o stil - - - la!

cresc. e stringendo *a tempo rallent.*

Stunderna ila,
Snart du den sista ser;
Hvila, o hvil!a!
Vissna, som andra fler!
Hjerta! hvad vill du mer?
Hvila, o hvil!a!

Skuggan låt gömma
Allt, hvad du njöt och led;
Glömma, o glömma,
Sådan är solens sed!
Lär dig, i nattens fred,
Glömma, o glömma!

Domna blott, domna!
Snön är din bästa vän;
Godt är att somna,
Vår kommer ej igen.
Hjerta! hvi slår du än?
Domna blott, domna!

Tystna då, tystna,
Töm i en suck din själ!
Upphör att lyssna;
Lifvet dig bjöd farväl:
"Arma, god natt, sof väl!"
Tystna då, tystna!

Der Sanger.

Sångaren.

Goethe.

Allegretto ma non troppo.

Sång.

7.

Piano.

p e legato

„Was hör' ich drau - - ssen vor dem Thor, Was
"Der - u - tan - fö - - re hvil - ket ljud Sig

auf der Bru - cke schal - - len? Lass den Ge -
tran - - ger till mitt ö - - ra. I sa - lens

cresc.

sang vor un - serm Ohr Im Saa - le wie - - der
hvalf," var kun - gens bud, "Vill jag den san - - garn

p *cresc.*

hal - - len.“ Der Kö - nig sprach's, der
hö - - ra." På kun - gens bud var

Pa - - ge lief, Der Pa - - ge kam, der
pa - - gen flink, Han å - - ter - kom; på

cresc. poco a poco

Kö - nig rief, der
kun - gens vink, på

Kö - nig rief: „Lasst mir her - ein den Al - ten!“
kun - gens vink In - för - des grå - - hårs - man - nen.

Vers 2-6.

„Ge - grü - sset seid mir, ed - le Herrn, Ge - -
 Der Sän - ger drückt die Au - gen ein Und
 Jag hel - sar er, I rid - da - re, Och
 Nu silf - ver - to - - ner - na han slår, Och

grüsst ihr schö - nen Da - men! Welch' rei - cher Him - - mel, Stern bei
 schlug die vol - len Tö - ne, Der Rit - ter schau - - te mu - thig
 er, I skö - na tär - nor! Ack, hvil - ken him - - mel, ly - san -
 si - - na ö - gon slu - ter; Han från den skö - - na stjal en

Stern! Wer ken - net ih - - - re Na - men? Im
 drein, Und in den Schoos die Schö - ne. Der
 de Af stjer - nor öf - - - ver stjer - nor! För
 tär, Han mod i rid - - - darn gju - ter; Och

Saal voll Pracht und Herr - lich - keit Schliesst Au - gen - euch, hier
 Kö - nig, dem das Lied ge - fiel, Liess ihm, zum Loh - - ne
 all den prakt, du skå - dar här, Slut dig mitt ö - - ga,
 kun - gen, som fann sän - gen skön, Åt ho - nom lät der -

pp *cresc. poco a poco*

ist nicht Zeit, hier
für sein Spiel, der -
tid ej är,
för till lön,

ist nicht Zeit Sich stau - nend zu er - - gö - tzen."
für sein Spiel Ein' gold - ne Ket - - te ho - len.
tid ej är För - tju - sas och be - - un - dra."
för till lön En gyll - ne ked - - ja hem - ta.

„Die goldne Kette gieb mir nicht,
Die Kette gieb den Rittern,
Vor deren kühnem Angesicht
Der Feinde Lanzen splittern.
Gieb sie dem Kanzler, den du hast,
Und lass ihm noch die goldne Last
Zu andern Lasten tragen.

Ich singe, wie der Vogel singt,
Der in den Zweigen wohnt.
Das Lied, das aus der Kehle dringt,
Ist Lohn, der reichlich lohnet;
Doch darf ich bitten, bitt' ich eins,
Lass einen Trunk des besten Wein's
In reinem Glase bringen.“

Er setzt es an, er trank es aus.
„O Trank der süssen Labe!
O dreimal hochbeglücktes Haus,
Wo das ist kleine Gabe!
Ergeht's euch wohl, so denkt an mich
Und danket Gott, so warm als ich
Für diesen Trunk euch danke.“

”Den kedjan anstår icke mig,
Den anstår riddarns pansar,
Mot hvilket uti dina krig
Sig splittra fällda lansar.
Gif henne åt din rikskansler.
Må med de bördor, som han bär,
Han gyllne bördan bära!

Min sång är fri lik fågelns sång,
Som lundens prakt förskönar;
Den ton, han sjunger utan tvång,
Är lön som rikt belönar.
Men får jag be, om ett jag ber:
Att man det bästa vin mig ger
I ren kristall att dricka.”

Han tömmer fyllda remmaren.
”O dryck, som tjusning väcker!
O trefalt högt lycksalig den
Till ringa gåfva räcker!
Ej glömmen mig, om er går väl,
Och tacken Gud med mun och själ,
Som jag er hjertligt tackar!”

Pröfningen.⁴⁾

Gammal folkvisa.

Med stilla och jemn rörelse.

Sång.

8.

Piano.

sempre p e legato

Jung - fru'n hon

gick till sjö - a - strand, Glöm al - drig bort mej! Der möt - te

cresc.

dim.

hen-ne en ung a - dels - man. Me-dan lin-den gror u - te på

fa - ger ö.

⁴⁾ Följande tolf folkvisor N° 8-19 utgafvos i Tyskland på 1820-talet under titel "Der Nordensaal", med texterna öfversatta till tyska af Fru Amalia von Helwig, född von Imhoff.

Sven i Rosengård.

Gammal folkvisa.

Allvarligt, med återhållen lidelse.

Sång.

9

Piano.

Hvar har du va - rit så län - - - ge, Du
 Sven i Ro - sen - gård? Jag har va - rit i
 stal - - let, Kä - ra mo - der vår! I
 vän - - ten mig sent; men jag kom - mer al - drig.

mf

dim.

p

pp

cresc.

sf

marcato

pp

Och

dim. *rallent.*

för - - sta dric-ken hon af mjöd - gla - sen drack: Ti - den görs mig lång - Hennes

ö - gon de lyck - tes och hjer - tat det brast. Men jag vet att sor - gen är

cresc. *sf* *p*

tong.

p

rallent.

Hertig Silfverdal.

Gammal folkvisa.

Med längtansfullt uttryck; ej släpigt.

11.

Sång. Och kä - ra mi - na Hof - män! I

Piano.

stil - len e - dert lag; Och kä - ra mi - na Hof - män! I

stil - len e - dert lag; Tills jag får gå till kyr - kan och

cresc.

vä - ka upp min far. Min sorg fal - ler vi - - da!

rallent.

Jungfrun i blåa skogen. Gammal folkvisa.

Upprördt.

Sång.

12.

Piano.

Musical notation for the first system. The vocal line (Sång.) is on a single staff with a treble clef and a common time signature. The piano accompaniment (Piano.) is on two staves (treble and bass clefs). The piano part begins with a forte (*f*) dynamic and includes markings for *dim.* and *cresc.*. The word "Och" is written above the vocal line.

Musical notation for the second system. The vocal line contains the lyrics: "Jungfrun hon skulle sig åt va-ker-stu-gan gå, Lin - den dar-rar n - ti". The piano accompaniment continues with a piano (*p*) dynamic.

Musical notation for the third system. The vocal line contains the lyrics: "lun - den - Så tog hon den vä-gen åt sko-gen den blå. Ty". The piano accompaniment includes markings for *cresc.* and *p*.

Musical notation for the fourth system. The vocal line contains the lyrics: "hon var i vild - sko-ga vån - da." The piano accompaniment includes a marking for *cresc.*

Musical notation for the fifth system. The vocal line contains the lyrics: "Och". The piano accompaniment includes markings for *dim.* and *pp*.

Liten Karin.

Gammal folkvisa.

Med mjuk och ständigt jemn rörelse.

Sång.

Och li - ten Ka - rin tjen - - te På un - ga kun - gens

13^a

Piano.

gård;

Och li - ten Ka - rin

tjen - - te På un - ga kun - gens gård;

Hon lys - te som en stjer - na Bland al - la tär - nor

små, Hon lys - te som en

stjer - na Bland al - la tär - nor små.

Liten Karin.

Gammal folkvisa.

Mjukt.

Sång.

13^b

Piano.

Och li - ten Ka - rin , tjen - te På un - ga kun - gens

gård; Och li - ten Ka - rin tjen - te På un - ga kun - gens

gård; Hon lys - te som en stjer - na Bland al - la tär - nor

små, Hon lys - te som en stjer - na Bland al - la tär - nor små.

Hafsfrun.

Gammal folkvisa.

Stilla.

Sång.

14.

Piano.

p

Herr Hil - le - brand han tal - te till sin

mo - - der så: Blå - ser kallt, kallt vä - der

rallent.

i - från sjön - Och ha - de ic - ke jag - en sy - ster så

a tempo *cresc.* *rallent.*

båld? Blå - ser kallt, kallt vä - der i - från sjön.

a tempo *rallent.*

Riddar Olle.

Gammal folkvisa.

Lifligt.

15.
Piano.

The piano introduction consists of two staves. The right hand features a melodic line with eighth and sixteenth notes, while the left hand provides a rhythmic accompaniment with chords and single notes. The piece begins in a key with two flats and a 2/4 time signature. Dynamics include *cresc.* and *pp*.

The first line of the song features a vocal melody on a single staff and piano accompaniment on two staves. The lyrics are: "Riddar Ol-le ri-der sig allt sö-der un-der ö; Der". The piano accompaniment continues with a steady rhythmic pattern.

The second line of the song features a vocal melody on a single staff and piano accompaniment on two staves. The lyrics are: "fä-ste han stolts Vä-na-lill' så vä-ner en mö, Der fä-ste han stolts". The piano accompaniment includes a *cresc.* marking.

The third line of the song features a vocal melody on a single staff and piano accompaniment on two staves. The lyrics are: "Vä-na-lill' så vä-ner en mö. Riddar Ol-le.". The piano accompaniment includes a *p* marking.

The piano conclusion consists of two staves. The right hand features a melodic line with eighth and sixteenth notes, while the left hand provides a rhythmic accompaniment with chords and single notes. The piece ends in a key with two flats and a 2/4 time signature. Dynamics include *cresc.* and *pp*.

Neckens polska.

Gammal folkmelodi.

Arv. Aug. Afzelius.

Icke för fort, fritt i takten.

16^a

Piano.

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of one sharp (F#). It consists of a piano accompaniment and a vocal line. The piano part begins with a *pp* dynamic and includes triplets and slurs. The vocal line has lyrics in Swedish. The score is divided into four systems, each with a vocal line on top and a piano accompaniment below. The lyrics are: "Djupt i haf - vet på de-man-te - häl - len", "Necken hvi - lar i grö - nan sal.", and "Nat - tens tär - nor spän - na mör - ka pel - len Öf - ver skog, öf - ver". The piano accompaniment includes dynamics like *cresc.* and *dim.*, and features triplets and slurs.

Djupt i haf - vet på de-man-te - häl - len

Necken hvi - lar i grö - nan sal.

Nat - tens tär - nor spän - na mör - ka pel - len Öf - ver skog, öf - ver

berg och dal. Qväl-len här-lig står i svar-tan hög-tids skrud:

Ped. *

När och fjer-ran ej en susning, in - tet ljud — Stör det lugn,

Ped. * Cresc.

öf - ver nej - den rår, När haf-vetskungur gyll-ne borgen går.

mf *f* *p* *pp* Ped.

Ped.

Neckens polska.

Gammal folkmelodi.

Arv. Aug. Afzelius.

Patetiskt.

Sång.

16^b

Piano.

Djupt i haf-vet

på de-man-te-häl-len Necken hvi-lar i grö-nan sal. Nat-tens tär-nor

spän-na mörka pel-len Öf-ver skog, öf-ver berg och dal. Qvällen här-lig står i

svartan hög-tidsskrud; När och fjerran ej en susning, in-tet ljud Stör det lugn,

öf-ver nejden rår, När hafvets kung ur gyll-ne borgen går.

ten. ten. f p f

p p sf p

rallent. mf a tempo

f rallent. p rallent.

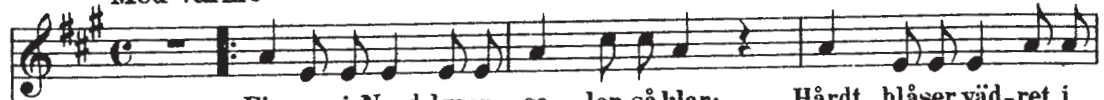
Nordländarns minnen.⁺⁾

Gammal folkmelodi.

S. J. Hedborn.

Med värme.

Sång.

17.

Piano.

p

ber - gen.

Stål och de - mant han till

pe - la - re har: Den

fa - gra grå-ter u - ti svart - blå-an kam - mar.

cresc.

p

pp

<sup>+) Se Hedborns samlade skrifter utgifna af P. D. A. Atterbom.
1585</sup>

Herr Carl eller Klosterrofvet.

Gammal folkvisa.

Med stilla och jemn rörelse.

Sång.

18.

Piano.

p e legato

Herr Carl han gick för sin fo-ster-mor in, Han

frå - ga - de hen - ne om råd: Hur' skall jag skö - na

p

jung - - frun Med mig ur klo - stret få? Hur'

The first system of music consists of a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on two staves. The vocal line begins with a treble clef and a key signature of one flat. The lyrics are 'jung - - frun Med mig ur klo - stret få? Hur''. The piano accompaniment features a flowing eighth-note melody in the right hand and a more rhythmic bass line in the left hand.

skall jag skö - na jung - - frun Med mig ur klo - stret få? Herr

The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The lyrics are 'skall jag skö - na jung - - frun Med mig ur klo - stret få? Herr'. The piano accompaniment maintains its melodic and rhythmic patterns, with some dynamic markings like 'p' (piano) visible.

Carl han sof - ver al - le - na.

The third system shows the vocal line and piano accompaniment. The lyrics are 'Carl han sof - ver al - le - na.'. The piano accompaniment includes dynamic markings 'f' (forte) and 'p' (piano). The music concludes with a double bar line.

The fourth system is a piano accompaniment section. It features a treble clef and a key signature of one flat. The music includes dynamic markings 'cresc.' (crescendo), 'f' (forte), and 'p' (piano). The piece ends with a fermata over the final note.

Brandvaksrop.

Gammal melodi.

Recitativiskt, dock med taktbundet föredrag.

Sång.

19.

Piano.

Kloc - kan är ti - o sla - gen! Guds

här - li - ga, mil - da och mäg - ti - ga hand Be - va - re vår

stad för eld och brand! Kloc - kan är ti - o sla - gen!

a tempo *p* *f* *p* *mp*

En ung flickas morgonbetraktelse.

A. F. Lindblad.

Vivace.

Sång. *P* Jag är så glad i dag!

20. Piano. *p cresc. f p*

Han kommer hit i dag! Då — få vi un- - ga

dolce

Dan- - sa och sjun- - ga; De gam- la le der- åt.

cresc.

Men ack! hur klär jag mig rätt, Att jag må ho-nom be- ha- - ga?

p

Den blå klädningen sit-ter så nätt; Den tror jag, jag skall ta - -ga? Och

p

blom - -mor-na blå, De klä mig ju väl ock - så? Och

dolce

han skall dess mening för - stå. Men tänk om han fre - star mig Och

pp

cresc. *pp*

frå - gar: Äl-skar du mig? Då svarar jag ge - nast nej. Men

ritard. *a tempo* *mf*

bör jag väl sva - ra nej? För - stås att jag sva - rar nej. Jag

mf

är så glad i dag! Han kommer hit i dag!

mf *p* *mf* *p*

Då — få vi un - - ga Dan - - sa och sjun - - ga, De

p

gam - la le de - råt! , Då — få — vi un - - ga

p

Dan - - sa — och sjun - ga, Dan - - sa — och sjun - ga; — De

gam - la le der - åt! Då — få — vi

cresc. *p*

un - ga Dan - - sa — och sjun - ga, Dan - - sa — och

sjun - - ga; — De gam - la le de - råt.

Nära.

A. F. Lindblad.

Poco allegretto.

21.
Piano.

p con espressione

p

Få - - geln på gre - nen Sjun - ger li - ka gällt.
Så har för - svun - nit Re'n min barndoms - tid.

p *cresc.*

Blom - - man på re - nen Blic - - kar li - ka snällt.
Hvad jag har vun - nit, Ack! ej var det frid.

mf *mf*

Men allt - se - dan dig jag såg, Har för - ändrats all min håg.
Suc - - kar från mitt hjer - ta gå, Blott med o - ro kan - det slå.

p

He - - la da-gen Jag be - ta - gen Ser och hör blott dig!
 Kär - - leks lå - ga, Ljufva plå - ga, Lem - - na mig i ro!

p *cresc.*

f *p*

Men allt - se - dan dig jag såg, Har fär - ändrats all min håg.
 Suc - kar från mitt hjerta gå, Blott med o - ro kan det slå.

f *p*

p

He - - la da - gen Jag be - ta - - gen Ser och hör blott
 Rär - - leks lå - ga, Ljuf - va plå - - ga, Lem - - na mig i

p *cresc.* *p*

dig!
ro!

p con espressione

Fjerran.

A. F. Lindblad.

Andante con espressione.

Sång.

Vind, du som sme - - - ker min
Våg, om du hin - - - ner det

22.

Piano.

p

cresc.

flic - - - kas kind, Kom och far
lyck - - - li - ga land, Der sist jag

å - - ter, lyck - - sa - - li - ga vind!
såg hen - - ne vif - - ta med hand,

p

Sval - - kan - de flägt, — hur jag kän - - ner din
Tag i ditt skö - - te och göm — den-na

glöd!
tår! Glö - - dan - de sval - - ka, du
Kyss hen - nes fot, — då mot

blir väl min död!
stran - - den du slår!

Sotargossen.

A.F. Lindblad.

Allegro.

Sång.

23.

Piano.

Huh! huh, huh! Jag

fry - ser, det blå - -ser så hårdt! Mina kläder förslå ej att skydda för köld och för

vind. Dock är ej mitt handt - verk så svårt; Ty det

här - dar min kropp, fast det svärtar min hand och min kind. Och fast jag

f *dim.* *p* *cresc. f* *p* *f* *p*

sliter ondt, är mödan kär; Den varma skorsten lö - - nar mitt be -

svär, Då jag får sit - ta på dess svarta kant, Och se hur

so-len sti - - ger opp så grannt. Nå, öpp-na fort! Nu är so - taren

här! Nu är so-taren här! låt opp! låt opp!

Allegretto.

pp agitato

Nu de små bli räd - da al - la, Göm - ma sig i mam - mas knä.

Staccato

pp e agitato

So - tar - mur - re, som de kal - la Stac - kars gos - sen, fruk - ta de.

Och de snyf - ta, grå - ta, stam - ma: "Låt den fu - la so - tarn gå,

Al - drig me - ra, sö - ta mam - ma, Ska vi va - ra styg - ga då!"

tranquillo

"Kü-ra barn! Se ej dit! Låt den stackars gossen vara. För-dom han ock-så var

tranquillo

bå-de skär och hvit. Men så går år från år, vi få al-la det er-fa-ra,

Adagio.

Hvad som var, är ej mer; Skärt och hvitt för-går. Ja, ja det för-går." "Se

Recit.

så! det är slut för i dag. Nu far-väl! Nä sta gång tör jag

Tempo I.

kom-ma er bätt-re i lag."

cresc. *f*

Huh! huh.huh! Jag fry- -ser, det blå- -ser så hårdt; Mi-na

dim. *p* *cresc. f*

kläderförlå ej att skydda för köld och för vind. Dock är ej mitt handverk så

p *f* *dim.*

svårt, Ty det härdar min kropp, fast det svärtar min hand och min kind. Och fast jag

cresc. f *p* *f* *p*

sliter ondt, är mödan kär; Den varma skorsten lö- -nar mitt be-

The first system of music features a vocal line in the upper staff and a piano accompaniment in the lower two staves. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 3/4. The vocal line begins with a quarter note, followed by eighth and sixteenth notes. The piano accompaniment consists of chords in the right hand and single notes in the left hand. Dynamics include *f* and *p*.

svär, Då jag får sit-ta på dess svarta kant, och se hur

The second system continues the musical piece. The vocal line has a similar rhythmic pattern. The piano accompaniment features a triplet of eighth notes in the right hand. Dynamics include *f* and *p*.

so-len sti- -ger opp så grannt. Nå, öpp-na fort! Nu är so-taren

The third system shows the vocal line with a slight change in rhythm. The piano accompaniment continues with triplet patterns. Dynamics include *f* and *p*.

här! Nu är so-taren här! låt opp! låt opp!

The fourth system concludes the page. The vocal line has a final phrase. The piano accompaniment features a triplet of eighth notes in the right hand. Dynamics include *f* and *p*.

En sommarmorgon.

A. F. Lindblad.

Allegretto. En fiskare i sin båt sjunger: *p*

Sång. *p* Tidigt om morgon jag

24. *p*

Piano. *p*

i - lar till strand, Skjuter min fi - ska - re - båt ifrån land. Bå - ten han gun - gar så

cresc. *mf*

lätt öfver sjön, Stadnar vid rysjan der bor - ta vid ön. So - len hon blänker så

cresc. *mf*

pp

högt öf - ver fjärden, Stänker sitt guld öfver än - gar och gården; Skynda, ro på! I

pp

dag tör jag få Fiskar i nä-ten, båd' sto-ra och små.

cresc. *p* *mf*

pp

Stänker sitt guld öfver än-gar och gården; Skynda, ro på! I dag tör jag få

pp

Fiskar i nä-ten båd' sto-ra och små.

cresc. *p* *p*

Längst in i vi-ken der björ-ken så hvit Skyntar bland tal-len den grö-na, o'dit,

p

Dit mi-na tan - kar så vil - li-ga gå; Sön - dagen styr jag min båt dit också.

mf *cresc.*

mf Vas - sen han ståndar så grön vid de lan - den, *pp* Vå - gorna sjun - ga så ljuft vid den stranden.

As - pen och lind Su - sa för vind; Flic - kan der bor, nästa vår blir hon min!

pp Vå - gorna sjun - ga så ljuft vid den stranden.

As - pen och lind Su - sa för vind; *f* Flic - kan der bor, *p* nästa vår blir hon min!

pp

Gammalmodig visa.

A. F. Lindblad.

Andante.

25.

Piano.

Stil - - la sjung din sång, och tyst o - ro - li - ga sin - ne! Lyss - na

sempre p e tranquillo

än en gång på ett barn - doms - ljud. Din vår har flytt, och snart, ja snart är hösten

cresc.

in - ne, Som räk - - ker dig sin grå - a töc - - ken - skrud. Allting

cresc.

vex - lar och för - ändrar sig, I - lar bort, långt bort från dig; In - tet stadnar kvar Af hvad du

äl - skat har, Mer än hjertats trog - na min - ne. Derfor' stil - - la sjung din sång, och

tyst o - ro - li - ga sin - ne, Lyss - na än en gång på ett barn - doms - ljud.

I dalen.

A. F. Lindblad.

Andante quasi allegretto.

26.
Piano.

p *con dolcezza*

p

O skö - - na lund, der näkter - ga - lar
en - - da gång din missun - samma

p

slå! Der, hvart jag går, min fot på blom - mor sti - ger!
famn In - om sig slöt dens bild jag al - drig glömmmer;

Der näk - ter - ga - lar slå, Der min
Din miss - un - sam - ma famn Slöt dens

fot på blom - mor sti - ger! Du är mig kär, Ack ja! men mer än -
 bild jag al - drig glömmet. Han flyd - - de bort; Och ej en gång hans

då Jag ä - - skar den, hvars kär - lek du för - ti - ger;
 namn Ditt E - - cho vet; blott min - net här jag gömmer;

Ack ja! men mer än - - då Den's
 Och ej en gång hans namn, Blott

kär - lek du för - ti - ger.
 min - net här jag gömmer.

dolce

1. 2.
 En

På berget.

A. F. Lindblad.

Moderato.

Sång.

27.

Piano.

Högt här up - på ber - - get sjun - ger jag så mån - gen

sp *cresc.*

qväll. Långt bort ned i da - - len skå - dar jag hvad mig gör

p

säll. Öf - ver sko - - gar blå

dol.

Mi - na blic - kar nå, Dit der lin - den grön

p

con espressione

Speg - - - lar sig i sjön, Dit der hyd - dan står, der den

hul - da går, Som om mitt he - - - la hjer - ta rår.

p

Dock, hon ej vet, Hvad jag blott vet, Och

sko - gen vet, Och E - cho vet, Om vin - dens sus, Om

pp

con espressione

a piacere

vå - gens krus Ej yp - pat har min hem - lig - het. Ack

e colla parte

pp

ritard. *a tempo*

nej! Ty en - sam högt här up - på ber - - get sjun - ger jag så mån - gen

fp *cresc.*

qväll, Och långt bort ned i da - - len skå - dar jag den mig gör

p

p

säll. Öf - ver sko - gar blå Mi - na

dol. p

blic - kar gå, Att — så, att — så De - ras ro de vin - na

må. Öf - ver sko - gar blå Mi - na

blic - kar gå, Att — så, att — så De - ras ro de vin - na

må.

Bröllopsfärden.

Ballad.

A. F. Lindblad.

28. *Allegro moderato. ten.*

Piano.

mf

So - len går ned, Skug - gan på hed

p

Sträc - ker sig så lång öf - ver glitt - ran - de snö. *f* Vin - den så kall

p

Su - sar i tall; Re'n det bör - jar skym - ma i skog och på sjö.

f *p*

Hopp! Var snabb, min snäl - la fox! Din lät - ta hof ej spa - - ra.

Trän och bu - skar nic - ka gladt när dem för - bi vi fa - - ra.

Haf - re gul Och ett vän - ligt skjul Vän - ta på dig, men i bröl - loppsskrud

Vän - tar sin brud - gum min strå - lan - de brud.

ed. - espressivo

Hör, hvil - ket skri För tätt för - bi! Var det väl en uf i - från

gran - trä - dets topp? Ö - ka ditt språng! Vä - gen är lång,

Re - dan bak - om björk - dungen må - nen går opp. Hopp! Var snabb, min snälla fox! Din

lät - ta hof ej spa - - ra; Trän och bu - skar nic - ka glatt när

dem för - bi vi fa - - ra. Haf - re gul Och ett vän - ligt skjul

Vän - ta på dig, men i bröl - lops - skrud Vän - tar sin brud - gum min

dim. - - - *ed* - *espressivo*

strå - lande brud.

cresc.

Nå, hvad står på! Skyg - ga ej så!

p *f* *p* *f* *p*

Nu är vi der ne - re på glän - san - de fjärd. I - sen är stark;

p *mf*

Sten - bun - den mark Bär ej me - ra sä - kert vår i - - lan - de färd.

p

f *p*
 Hopp, var snabb, min snäl - la fox! Din lät - ta hof ej spa - ra.

Öf - ver tu - sen gran - na stjer - nors prakt vi mun - tra fa - - ra.

p *p*
 Haf - - re gul Och ett vän - ligt skjul Vän - ta på dig, men i

bröl - lops-skrud Vän - tar sin brud-gum min strå - lan - de brud.

p *cresc.*

Huh! Hvad jag ser Vin - - ka mig der!

Hvi - ta slö - jor flad - dra un - der is - - him - lens tak.

Hjelp, sto - re Gud! Blef dö - den min brud!

Häst och slä - de lig - ga i vid - öp - pen vak. Più lento.

Svart - blå vå - gor gömma nu i kal - la skö - tet

Un - ga hjertats fröjd åt kärleks - säl - la mö - tet. Bröl - lopsljus U - ti brudens hus

Brin - na för - gäf - ves, ty på bjell - ror - nas ljud Lyss - nar nu få - fångt den

längtande brud. Tempo I.

cresc. *f*

p *cresc.* *p* *dim. e ritardando*

Allegro.

f *ff*

För evigt.

A. F. Lindblad.

Andante con molto espressione.

Sång.

29.

Piano.

p

Öf - ver vå - - - gors kla - ra spe - - - glar Du mig
Ack! men skall det län - ge va - - - ra? Slu - tar

p e legato

bort, mig hem - åt för; Vid din si - - - da säll jag
ej vår färd, o säg! "Nej" och "E - - - vigt" hörs du

se - - - glar, Re - sans längd min fröjd ej stör. Dig jag
sva - - - ra; Vä - gen he - - - ter lif - vets väg. Dig jag

cresc.

har, och allt jag ä - - ger, Allt i him - - mel och på
 har, och du mig ä - - ger, Det är säll - - het nog på

p *cresc.*

jord. Dock hör ett ord: För-gät ej mig, Ty jag kan
 jord! Dock hör ett ord: För-gät ej mig, Ty jag kan

mf

al - - drig glöm - ma dig.
 al - - drig glöm - ma dig.

Den ensamma.

A. F. Lindblad.

Andantino.

30.

Piano.

År från år Kommer vår, Kom - mer sommar,
 höst och vin - - ter. Dag från dag Skå - dar jag,
 Hur för - går bå - de vår och vin - ter. Dock, hvad jag i mitt
 hjer - - ta bär, In - gen det vet, in - gen det ser.

mf He - li - ga flam - ma! *p* vi - sa ej dig. Ol lys i det ty - -sta,

dunk - la för mig! År kun-na då Komma och gå,

Mig stör ej sommarn, hö-s-ten och vin - tren. Då hjer-tat slår

Blommar min vår, Blommar om sommarn, hö-s-ten och vin - tren.

p *mf* *p*